

Ռաֆֆի

Խրատ

Մեռանո՛ւմ եմ ես, սիրելի որդյակ,
Ա՛խ, շատ օրերի եմ արդեն հիվանդ,
Եվ քեզ, աչքի լույս, իմ վերջին կտակ՝
Հայրական խրատը թողնում եմ ավանդ:

Թե կամենում ես լինել բախտավոր,
Հեռևի՛ր ծեր հորդ դու օրինակին,
Եվ այս բուպեից եղի՛ր ուխտավոր,
Կատարել իմ խրատ յուր ժամանակին:

Ուղիղ, անմոլոր քո հայրենական՝
Ընտրե քեզ համար՝ կյանքի ճանապարհ,
Չըլինես հպարտ, երբեք, սիրական,
Ծըռե՛ գլուխդ, եղի՛ր միշտ խոնար:

Հեռո՛ւ պահիր քեզ աղքատ մարդերից,
Քսվի՛ր բոլորտիքը դու միշտ հարստին,
Եվ միշտ խնայե քո բարեկամներից
Դու մեկ սև փողիդ իզուր կորստին:

Խելացի մեղվեն ա՛ռ դու օրինակ,
Դիմել դեպ ծաղկունք և կազմել խորիսխ,
Այդ մեղրն է արծաթ, լսիր, իմ որդյակ,
Մարդկային կյանքի հաստատուն խարիսխ:

Թե որ շահերիդ կրբերն օգուտ,
Ներելի է միշտ ասել թեթև սուտ,
Կեղծել փոքր ինչ, մրոտել պատիվ,
Դոցանով երբեք չես վնասի հոգուդ:

Թե լինես ներքո դու ծառայության,
Խոնարհի՛ր սրտով քո մեծավորին,
(Բայց զանց մի՛ արա յուղալի ընծան...
Մի խնայե եղբոր, քո մերձավորին:)

Թե որ դու լինես մի օր սովդաքար,
Թո՛ղ կարճ լինի քո արշին և կանգուն,
Թո՛ղ թեթև լինի քո կշիռքի քար,
Թո՛ղ փոքր լինի սոմարիդ մեծություն:

Իսկ երբ պարապվիլ պետք էր կապալով,
Օրինակ, գորքի տալ գինի, արադ,
Երբեմն լավ է խառնելը ջրով...
Ի՛նչ կրհասկանա սալդաթը սարսաղ:

Թե վնասվեցար դու առևտրում,
Էլ մի՛ վճարե քո պարտատերին,
(Այդպիսի դեպքում չեն մեղադրում...(
Պահի՛ր ունեցածդ ապրուստ սև օրին:

Ուսման, կրթության, այդպիսի դարտակ
Բաներին չըտաս քո սիրտը, որդյակ,
Շեռու պահի՛ր քեզ ազգասերներից,
Չըբացես նոցա առջև քո քսակ:

Հարուստ աղջկա հետ դու կապե պսակ,
Փույթ չէ թե լինե տգեղ կամ ախտավոր,
Կրկեցնի ոսկով քո դարտակ քսակ,
Կրլինես երջանիկ, գոհ և բախտավոր:

Դու կատարես այդ խրատները անգին,
Դոցանով շատերն երջանիկ եղան.
Հեռևի՛ր ծեր հորդ դու օրինակին,
Կունենաս առատ, լի հացով սեղան: